

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 230/2018-54

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. júna 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Gažíkom, Bojnická cesta 7, Prievidza, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE 201/2017 a jeho uznesením z 28. februára 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. júna 2018 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE 201/2017 a jeho uznesením z 28. februára 2018 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že Okresný súd Prievidza (ďalej len „okresný súd“) uznesením č. k. 9 Er 471/2005-244 z 11. apríla 2017 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) zastavil exekúciu o uskutočnenie prác a výkonov, ktorej navrhovateľom bol sťažovateľ ako oprávnený a povinným spoločnosť [REDACTED]. Na odvolanie sťažovateľa krajský súd napadnutým uznesením potvrdil uznesenie okresného súdu o zastavení exekúcie. K zastaveniu exekúcie došlo z dôvodu, že okresný súd i krajský súd dospeli k záveru, že povinnosť uložená povinnému exekučným titulom bola z jeho strany splnená, a to pred začatím exekúcie.

3. Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie ním označených základných a iných práv uznesením krajského súdu tým, že krajský súd zhodne s okresným súdom nesprávne vyhodnotili dôkazy vykonané v priebehu konania vo vzťahu k splneniu povinnosti povinného, a preto dospeli k nesprávnym záverom o splnení povinnosti vymáhanej v exekučnom konaní zo strany povinného.

4. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo sťažovateľa vlastniť majetok a na jeho ochranu podľa čl. 20 a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo na spravodlivý proces podľa článku 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd konaním Krajského súdu v Trenčíne vo veci vedenej pod sp. zn. 4CoE/201/2017 a jeho uznesením zo dňa 28. 02. 2018 bolo porušené...“

Zrušuje uznesenie Krajského súd v Trenčíne zo dňa 28. 02. 2018 sp. zn. 4CoE/201/2017 a vec vracia Krajskému súdu v Trenčíne aby v nej znovu konal a rozhodol...

Krajský súd v Trenčíne je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania a právneho zastúpenia na účet advokáta JUDr. Igora Gažíka vo výške 390,50 EUR v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo,

pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

8. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

9. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmavať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01).

10. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať také rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaniach, ktoré im predchádzali, alebo samotných rozhodnutiach došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, pričom skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom preskúmavania vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00) a tiež by mali za následok porušenie niektorého z princípov spravodlivého procesu, ktoré neboli napravené v inštančnom (opravnom) postupe všeobecných súdov.

11. Ústavný súd zvyčajne zdôrazňuje, že súčasťou práva na spravodlivé konanie je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (m. m. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Túto požiadavku zdôrazňuje vo svojej judikatúre aj

Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti najmä uviedol: „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad“ (napr. *Georgidias c. Grécko* z 29. 5. 1997, Recueil III/1997). Európsky súd pre ľudské práva zároveň tiež pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho konania považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok vo veci *Ruiz Torijo c. Španielsko* z 9. 12. 1994, *Annuaire*, č. 303-B). Aj podľa judikatúry ústavného súdu odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo na spravodlivé súdne konanie (m. m. III. ÚS 209/04, IV. ÚS 112/05).

12. Vo vzťahu k záverom uvedeným v napadnutom uznesení krajského súdu ústavný súd argumentáciu sťažovateľa, v podstatnej časti zhodnú s jeho odvolacou argumentáciou, nevyhodnotil ako spôsobilú spochybníť ich ústavnú udržateľnosť a nezistil, že by posudzované rozhodnutie bolo svojvoľné alebo v zjavnom vzájomnom rozpore, či urobené v zrejmom omyle a v nesúlade s platnou právnou úpravou, či nedostatočne odôvodnené, a tým mohlo zakladať dôvod na zásah ústavného súdu v súlade s jeho právomocami ustanovenými v čl. 127 ods. 2 ústavy.

13. Ústavný súd v celom rozsahu odkazuje na veľmi podrobne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého uznesenia krajského súdu, z ktorého vyplýva, že v danej veci bolo rozhodujúcim posúdenie skutkovej okolnosti či a kedy (pred alebo po začatí exekučného konania) došlo k splneniu povinnosti uloženej povinnému exekučným titulom rozsudkom okresného súdu č. k. 14 Cb 619/96-242 z 12. decembra 2000 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 16 Cob 41/01-262 zo 7. mája 2002, a to odstránenia väd autobusu [REDACTED] – [REDACTED], a to tak, že je povinný vykonať výmenu ojničného ložiska na prvom valci, opraviť poškodený ojničný čap kľukového hriadeľa, opraviť poškodené oko ojnice prvého valca, vymeniť chladiacu zmes a olej, dotiahnuť hlavy valcov, nastaviť

ventily, zložiť a prekontrolovať funkčnosť motora po vykonanej oprave. V konaní boli podané tri znalecké posudky, a to znalecký posudok č. 9/2006 z 13. februára 2006, doplnený 1. augusta 2006, vypracovaný [REDAKOVANÉ], predložený sťažovateľom, znalecký posudok č. 29/2006 z 30. júna 2006 vypracovaný [REDAKOVANÉ], predložený povinným, a znalecký posudok č. 8/2008 z 18. apríla 2008 vypracovaný [REDAKOVANÉ], podaný na základe súdom nariadeného znaleckého dokazovania. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil so závermi okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, podľa ktorých sa znalecký posudok č. 9/2006 nezaoberá tým, či povinný splnil to, čo mu ukladalo vykonateľné rozhodnutie súdu – exekučný titul. Znalecký posudok č. 29/2006, ako aj znalecký posudok č. 8/2008 otázky splnenia si povinnosti uloženej povinnému exekučným titulom riešili, pričom oba posudky v záverečnej časti konštatovali splnenie si povinnosti povinným v zmysle exekučného titulu. Krajský súd sa taktiež stotožnil so závermi okresného súdu o ustálení času splnenia si povinnosti povinným pred podaním návrhu sťažovateľa na vykonanie exekúcie, ktoré vyplývajú z povinným predložených dôkazov.

14. Krajský súd na zdôraznenie správnosti záverov okresného súdu okrem iného zdôraznil: „Zo znaleckého posudku č. 8/2008 zo dňa 18.04.2008 vypracovaný [REDAKOVANÉ] vyplýva, že znalec nezistil počas technickej analýzy motora závažné, technicky neprijateľné údaje, ktoré by popierali splnenie si povinnosti povinným v zmysle exekučného titulu. Odvolací súd má za to, že tento znalecký posudok zreteľne v súvislosti na predmet preskúmvanej veci odpovedal na spornú otázku, či došlo k splneniu povinnosti v zmysle exekučného titulu povinným...

Nakoľko znalecký posudok č. 8/2008 zo dňa 18.04.2008 vypracovaný [REDAKOVANÉ] a taktiež aj skorší znalecký posudok č. 29/2006 predložený súdu povinným potvrdzovali splnenie povinnosti povinným v zmysle exekučného titulu, odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie správne rozhodol o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017...

K námietke oprávneného ohľadne skutočnosti, že povinný nevyzval oprávneného na prevzatie vozidla, odvolací súd uvádza, že z predložených dokladov povinným, a to výzvami zasielanými na adresu uvedenú v živnostenskom registri, tzn. [REDAKOVANÉ] výzvou na

prevzatie autobusu [REDACTED] zo dňa 05.12.2002, a to i opakovane, osobným stretnutím a telefonickým kontaktom, čo povinný preukázal priloženými podacími hárkami a zápismi z návštevnjej knihy povinného zo dňa 03.05.2005, zo zreteľom na všetky okolnosti vyplýva, že oprávnený mal možnosť sa dozvedieť o splnení si povinnosti v zmysle exekučného titulu povinným, a to napriek skutočnosti, že povinný v konaní pred súdom prvej inštancie preukázal len odoslanie výzvy, a teda nie aj jej prevzatie. Je tiež zrejmé, že povinnosť vyzvať oprávneného na prevzatie vozidla po vykonaní jeho opravy povinnému nevplýva z exekučného titulu, tak ako uvádza povinný. Vzhľadom však na potrebu vzájomnej súčinnosti v danej veci je takéto oznámenie na mieste. Vzhľadom na uvedenú snahu zo strany povinného k oznámeniu opravy v zmysle exekučného titulu je odvolací súd toho názoru, že povinný pri splnení si svojej povinnosti poskytol oprávnenému potrebnú súčinnosť. Odvolaciemu súdu, rovnako ako súdu prvej inštancie zo spisového materiálu nevyplývalo, že by oprávnený preukázal záujem o prevzatie autobusu po vykonanej oprave...“

15. Keďže ústavný súd nezistil možnosť porušenia sťažovateľom označených práv postupom a uznesením krajského súdu, odmietol jeho sťažnosť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

16. Vzhľadom na to, že sťažnosť ako celok bola odmietnutá, bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa formulovanými v petite jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júna 2018